

21/114 Nâs Suresi

1. 4-5. ayetlerde dile getirilen “vesvese”, bir önceki surenin 4. ayetini açıklar niteliktedir. Büyücülerin ve cincilerin gaybi güçlerinin olmadığı, insanlara vesvese verme dışında bir kötülük yapamayacakları, aksine muhatabının inanması ve korkmasından dolayı kendine kötülük yaptığına işaret edilmektedir. 2/Bakara 102. ayet, büyü yapan Yahudi din adamlarının kâfir olduğunu dile getirdiği halde hem o ayet hem de bu iki sure büyücülüğe ve cinciliğe delil kabul edilmiştir. Hz. Peygamber’e büyü yapıldığı yönündeki asılsız isnatlara dayanılarak düşmanlarının ona “cinlenmiş, büyülenmiş...” yaftaları yaptırmalarına gafilce destek verilmiştir. Oysa bu çelişkili iddialar, Kur’an’a aykırı ve peygamberlik müessesesini zedeleyecek kadar tehlikelidir. Haşeviyye’nin uydurmaları olduğu iddia edilmektedir (*Zemahşerî, Keşşaf*). Üstelik Hz. Osman mushafına göre de Tabiîn âlimlerine göre de bu iki sure Mekkîdir. Medine’de indiğine dair uydurulmuş rivayetler üzerinden Hz. Peygamber’e sihir yapıldığı iddia edilmektedir. Bu rivayetler, sırf Mutezile’ye karşı çıkmak için İbn Abbas’a nispet edilerek savunulmaktadır. Oysa İbn Abbas surelerin Mekkî olduğu kanaatindedir (*Mevdudî, Tefhim; Hamdi Yazır, Hak Dini; Sarmış, Hz. Muhammed’i Doğru Anlamak, İstanbul, 2013, s. 325-344*).